

Barraca de vinya de la Mallola

Santa Margarida de Montbui

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: La Mallola (08710 Santa Margarida de Montbui)
Emplaçament Urb. La Mallola. Crta. C-241-C km. 2 .A ponent del darrer carrer asfaltat

Coordenades:

Latitud: 41.58226
Longitud: 1.56087
UTM Est (X): 380037
UTM Nord (Y): 4604397

Classificació

Número de fitxa 08250-42
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Popular
Segle XIX
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: Presenta mal estat
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 08250A00700033

Fitxes associades:

[La Mallola, núm. 24 de la Turó a ponent de la Mallola](#)

Autoria de la fitxa Raquel Valdenebro Manrique
Data de registre de la fitxa: dv., 23/04/2010 - 02:00

Descripció

Barraca de vinya de planta quadrangular aixecada a ponent de l'actual urbanització residencial de la Mallola, al peu d'un petit turó on es troba localitzat el jaciment arqueològic conegut com "Jaciment a ponent de la Mallola". Es tracta d'una construcció aixecada en pedra seca amb carreus de mida regular, rectangulars i quadrangulars, que formen fileres bastant ben ordenades. La tècnica constructiva de la pedra seca consisteix a col·locar, combinar i encaixar pedres, de mides diverses, sense cap altre material que les uneixi. L'estructura arquitectònica es troba reforçada al sector de les cantonades, on els carreus són de mida considerable i es troben disposats de forma molt ordenada. La barraca es troba orientada a migdia, i s'obre amb una porta quadrangular acabada a la part superior per una llinda monolítica que es recolza sobre uns brancals formats amb carreus quadrangulars ben disposats. Protegeix l'obertura una porta de fusta, actualment molt malmesa. La part superior de la barraca es troba coberta exteriorment per un gruix de terra que protegeix la pedra. Interiorment la barraca es cobreix amb una volta falsa formada per carreus de mida mitjana que es van disposant fins a tancar la superfície.

Història

La tècnica constructiva de la pedra seca és utilitzada des del neolític en construccions de caire popular. El seu màxim exponent en el medi rural són els murs i les barraques o cabanes, que en el cas de l'Anoia reben la denominació popular de "barraques de vinya". L'aixecament d'aquest tipus d'estructures es troba relacionada amb el període màxima explotació de la vinya a la comarca entre els segles XVIII, XIX, moment en el qual bona part de les terres de conreu foren ocupades per la vinya. Aquest període d'esplendor finalitzà a finals del segle XIX amb l'arribada de la plaga de la fil·loxera, que acabà amb totes les vinyes. Al terme de Santa Margarida de Montbui, el conreu de la vinya no estigué especialment estès, ja que històricament no hi hagué grans masies ni grans propietaris que invertissin en aquest conreu. Es tractava d'una producció de tipus mitjà i molt secundària darrera del conreu del cereal i l'explotació del bosc, principals activitats econòmiques. Amb tot, alguns propietaris, si que parcel·laren alguns trams de propietat i els destinaren a la vinya. És per aquest motiu que encara es conserva alguna d'aquestes construccions, destinada fonamentalment a guardar eines i estris destinats al camp, i evitar haver de traslladar-los.

Bibliografia

RIPOLL MASFERRER R (2003) "Les construccions en paret seca a l'Anoia" . Actes del Congrés Els paisatges de la Vinya (Manresa, 2003). Centre d'Estudis del Bages. Manresa. SOLÉ BONET, J (1998) " La tècnica de la pedra seca" a Dovella núm. 29. Manresa.

